

ת"פ (עכו) 28264-03-23 - מדינת ישראל שלוחת גליל נ' בהאא אבו אל היג'א

ת"פ (עכו) 28264-03-23 - מדינת ישראל שלוחת גליל נ' בהאא אבו אל היג'אשלוס עכו
ת"פ (עכו) 28264-03-23
מדינת ישראל שלוחת גליל

נגד

בהאא אבו אל היג'א
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כרמל

בית משפט השלוס בעכו

[06.07.2025]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

האישום וההליך

1. ביום 5.6.25 הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בכתב אישום מתוקן (במ/1), בעקבות הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, בעבירה אחת של אספקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "החוק").

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 5.7.20, סיפק הנאשם לאדם אחר, סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל נטו של 0.26 גר' (כתב האישום אינו מצוין במפורש כי הכמות הנה בגר', אולם ניתן להניח זאת וכי מדובר בטעות סופר).

3. לא למותר לציין, כי כתב האישום הוגש ביום 13.03.23, ותחילה כפר בו הנאשם והתיק נקבע לשמיעת ראיות, אולם בהמשך, בעקבות הסדר הטיעון, נעשה בו תיקון משמעותי והנאשם הודה בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. ראיות וטיעונים לעונש מטעם המאשימה

4. המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה כי לנאשם 13 הרשעות פליליות קודמות וכן הרשעות תעבורה.

בטיעוניה בכתב (2/ת) טענה המאשימה, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של הגנה על שלום הציבור במובן הרחב, שכן נגע הסמים הנו מחולל פשיעה על כל גווניה. יש לשמור על בריאותם הגופנית והנפשית של צרכני הסמים הקיימים, וכן של צרכני סמים פוטנציאליים העלולים ליפול כנטל על הציבור כולו. עוד עמדה המאשימה על הצורך להגן על הציבור בכללותו מפני עבירות המבוצעות בידיהם של משתמשי הסמים המכורים להם, הנוהגים תדיר מנהג עברייני על מנת להשיג את האמצעים הכספיים הדרושים להם לצורך השגת הסם הנחוץ להם.

נטען כי בתיק זה מתקיימת נסיבה לחומרה, שכן הסם שסופק הנו מסוג הסמים הקשים.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה המאשימה, כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות בעבירות סמים, אלימות ועבירות תעבורה לרבות בנהיגה פוחזת, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה תחת השפעה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה, בגין ריצה הנאשם מאסרים ממושכים.

לאור האמור, המאשימה טוענת למתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. ומבקשת לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון. כמו כן מבקשת המאשימה, להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה הן בפועל והן על תנאי, וקנס. בנוסף עותרת המאשימה להשמדת המוצגים.

5. לעניין טענת הנאשם לשיהיו נטען כי התביעה עמדה בסד הזמנים הקבוע בהנחיות ובהוראות ס' 57 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

המאשימה הפנתה לפסיקה אליה אתייחס בהמשך.

טיעונים לעונש מטעם הנאשם

6. נטען כי הסדר הטיעון גובש לאור קשיים ראיתיים.

ב"כ הנאשם מפנה לשיהיו משמעותי מאז ביצוע העבירה בשנת 2020 ועד הגשת כתב האישום בשנת 2023. לטענתו, לא ניתן כל הסבר לשיהיו ממושך זה וכי אמנם במסגרת הודאתו בכתב האישום הוא וויתר על הטענה כי התביעה לא עמדה בסד המועדים הקבוע בס' 57 לחסד"פ, אולם לדידו, יש לתת לכך משקל במסגרת גזירת העונש.

עוד נטען, כי היה על התביעה להציע לנאשם צירוף תיקים, כאשר הורשע בעבירת סמים אחרת בשנת 2021, עת היה התיק תלוי ועומד.

7. לטענת ב"כ הנאשם, יש לזקוף לזכות הנאשם כי מחודש ינואר 2021 לא עבר עבירות פליליות למעט עבירת ניהול עסק ללא רישיון. יתר הרשעותיו הן מהעבר הרחוק ועל כן, כיום, בחלוף 5 שנים מביצוע העבירה, יש לראות בנאשם כמי שאין לחובתו עבר פלילי משמעותי.

לטענתו, יש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד ורכיבי ענישה כלכליים.

דיון והכרעה

8. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. קביעת מתחם העונש ההולם

9. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות סמים הנה שמירה על בריאות הציבור והגנה על ביטחון הציבור. אין חולק כי נגע הסמים פוגע לא רק במשתמש עצמו, אלא גם בכלל החברה אשר נאלצת לספוג את המחירים הנובעים מהצורך לקיים את ההתמכרות - בדמות עבירות רכוש ואליומות.

לא למותר לציין, כי בענייננו הנאשם סיפק סם מסוכן מסוג קוקאין, הידוע כסם קשה. עמד על כך ביהמ"ש העליון פעם אחר פעם. ראו לדוגמא בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב (4.7.12, פסקה 4):
"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה. ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים, בכתובת: <http://www.antidrug.org.il/pages/924.aspx>)..."

10. מדיניות הענישה הנוהגת

בעבירות סמים, מטבע הדברים ישנה קשת רחבה של ענישה ויש להבחין בין סוג הסמים שנתפסו וכמותם, האם הם הוחזקו לצריכה עצמית, או לצרכי סחר, התמורה וכיוצא באלה. להלן אסקור מספר פסקי דין שנסיבותיהם דומות לענייננו, חלקם חמורים יותר וחלקם חמורים פחות. כמו כן עיינתי בפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה ואתייחס לחלקה.

ת"פ 11725-11-20 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' דינו (27.1.21), (הוגש ע"י המאשימה) - הוטלו 6.5 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית, על נאשם שמכר שפעם אחת פנטניל בשווי 170 ₪ לסוכן משטרתי.

- בת"פ (רמ') 51628-06-11 מדינת ישראל נ' אבו טיר (14.2.2012) (הוגש ע"י המאשימה) - הנאשם הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן. בהתאם לעובדות כתב האישום ביצע הנאשם עבירה של סחר בסם מסוכן, במשקל של 0.7 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולבם במקרה הנושג 18-8 חודשי מאסר בפועל, נוכח עברו המכביד של הנאשם בעבירות סמים ורכוש והטיל עלי הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.
- ת"פ 8858-10-19 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' פרג (1.12.21), הנאשם הורשע בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן. ע"פ עובדות כתב האישום, הנאשם מכר לאחר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 6.05 גרם נטו וזאת בתמורה ל-0.3 ביטקוין שאז היו שווי ערך ל-450 ₪. ביהמ"ש קבע מתחם של מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, וציין כי כאשר מדובר בסם מסוג קנבוס בכמות קטנה, המתחם יכול להתחיל משל"צ. ביהמ"ש גזר על הנאשם מאסר מותנה, של"צ וכן ענישה נלווית.
- ת"פ 8707-03-20 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' אבקסיס (6.2.23) הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, כי סיפק לאחרים סם מסוכן מסוג קטמין בכמות שאינה ידועה, מתוך תליון הרחה בצורת כפית. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין 3-12 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.
- ת"פ 26414-08-19 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' חובבי ציון (26.4.21), הנאשם הורשע בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן וכן באחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם מכר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 0.99 גרם נטו, בתמורה ל-100 ₪ לאדם אחר איתו היתה לו היכרות מוקדמת. כמו כן נמצא הנאשם מחזיק בשתי שקיות נוספות של סם מסוכן מסוג קנבוס, לצריכתו העצמית, האחת במשקל של 4 גרם נטו והשנייה במשקל של כ-0.2 גרם. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על הנאשם נגזר עונש בתחתית המתחם-מאסר מותנה ושל"צ.
11. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, התחשבתי לעיל. עוד התחשבתי בכך שאספקת הסם דורשת תכנון מוקדם מעצם טיבה. פירטתי לעיל. עוד התחשבתי לקולא בכך כי עסקינן במקרה אחד בלבד של אספקת סם, ללא תמורה. כמו כן כמות הסם שסופקה הנה נמוכה מהרף שנקבע בפקודת הסמים ככמות לצריכה עצמית (0.3 גר' קוקאין). לאור האמור, אני סבורה כי הפגיעה בערכים המוגנים הנה ברמה בינונית-נמוכה.
12. לסיכום, אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לא ניתן להתעלם מהשיהוי הרב שבהגשת כתב האישום. לא הובאו בפני מלוא הנסיבות בעטיין נגרם השיהוי. לדברי ב"כ המאשימה, המאשימה עמדה בהוראות ס' 57א לחסד"פ ובהנחיה 4.1202 של היועץ המשפטי לממשלה ואניח לטובתה כי אכן זה המצב. מאידך, לא ניתן להתעלם מטענות הסנגור, כי הנאשם נחקר בחודש 11/20 והתיק הגיע למשרדי המאשימה בסמוך למועד זה. כתב האישום הוגש כעבור כ-28 חודשים, דהיינו לכל הפחות בשיהוי ניכר.

עוד יש לתת את הדעת לכך כי כיום, בעת מתן גזר הדין, חלפו עוד שנתיים נוספות, כך שהנאשם נותן את הדין על עבירה שבוצעה לפני כ- 5 שנים. לא נעלמה מעיני העובדה כי התמשכות ההליך מאז הגשת כתב האישום ועד היום מיוחסת ברובה לנאשם, אולם בסופו של דבר בוצע תיקון משמעותי בכתב האישום, כך שלא ניתן לומר שכל הזמן בוזבז לריק.

ככלל, לחלוף הזמן והתנהגות רשויות אכיפת החוק יש לתת מקום בגדר גזירת העונש בתוך מתחם הענישה, בהתאם להוראות ס' 40א(9) ו- 40א(10) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (הגם שבמקרים מסוימים, לחלוף הזמן יכולה להיות השפעה גם לחריגה מהמתחם (ע"פ 4434/10 אבי יחזקאל נ' מדינת ישראל (16.3.11, פסקה 9)). בענייננו, החקירה איננה סבוכה במיוחד וכאמור, לא הובהרה הסיבה לשיהוי. בחלוף הזמן הניכר, התעמעמו תכליות ההרתעה והגמול.

14. אכן, לנאשם הרשעות קודמות במגוון עבירות, בגין אף ריצה עונשי מאסר בעבר. בחינת גיליון ההרשעות הקודמות (ת/1) מעלה, כי הרשעתו האחרונה הנה מהעת האחרונה, בעבירה לפי חוק רישוי עסקים ולפניה - ההרשעה האחרונה הנה משנת 2021, בין השאר בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית. עם זאת, מדובר בהרשעות שהן מאוחרות לביצוע העבירה נשוא תיק זה. לו היה הנאשם נותן את הדין במועד, הרי שהרשעות אלה עדיין לא היו באות לעולם ולכן מצאתי לתת להן משקל נמוך. לפני ביצוע העבירה שבענייננו, בשנת 2020, הרשעתו האחרונה של הנאשם הנה משנת 2016, אף היא בעבירת סמים. הנאשם הורשע פעמיים בעבירות של נהיגה פוזת ברכב וכן נהיגה תחת השפעת סמים, עובדה אשר יש בדעתי לתת לה ביטוי ברכיבי הענישה.

נתתי דעתי לטענה כי לו היה מוצע לנאשם לצרף את שני התיקים, כבר היה מסיים את ריצוי עונשו בגין שני התיקים גם יחד. יחד עם זאת, אין חולק שהנאשם ידע אודות החקירה התלויה ועומדת והוא היה יכול לבקש לעשות כן אך משיקולי, בחר שלא לצרף את התיקים.

15. הנאשם לקח אחריות והודה בכתב האישום, כך שבסופו של דבר נחסך זמן שיפוטי וזמן התביעה. 16. בשקלול כל האמור לעיל, דהיינו עברו הפלילי של הנאשם מחד, ומאידך הודייתו בכתב אישום שתוקן משמעותית וחלוף הזמן הניכר, מצאתי כי יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם בכל הנוגע לעונש המאסר ולאן זאת בהטלת רכיבי ענישה אחרים משמעותיים. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

3. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מהיום.

4. פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי כי לא יעבור עבירות בהן הורשע בתיק זה או עבירה של נהיגה תחת השפעת סם.

5. קנס בסך 6,000 ₪, שישולם בתוך 60 יום.

הקנס ישולם באחת הדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****.

· במזומן - בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ה, 06 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.